

Quaresma - Diumenge de Rams

[Is 50,4-7](#)

[Fl 2,6-11](#)

[Mc 11,1-10; Mc 14,1--15,47](#)

DUES ENTRADES "TRIOMFALS" PER ASSISTIR A LA PASQUADOS MODELS DE "REGNE" (EN QUIN ENS TROBEM A

GUST?)1. Per l'oest entra, amb tota la panòplia espectacular del poder imperial, el governador de Judea, Idumea i Samaria, Ponç Pilat. Ve de Cesarea Marítima, a 90 Km, ciutat on resideix, més amable per a ell que Jerusalem, massa hostil, partisana i provinciana. Ve a Jerusalem perquè la vol controlar personalment quan el poble commemora el "gran alliberament" d'un altre Imperi, el faraònic (la Pasqua). Ve precedit d'una columna de cavalleria i soldats: genets a cavall, infanteria, armadures de cuir, banderes, àguiles imperials, llamegueig del sol sobre el metall i l'or. Els dies de Pasqua cal servir bé l'ordre públic i més quan la població de la Ciutat es multiplica amb els que vénen d'arreu de Palestina i de l'estranger a celebrar la festa del triomf dels esclavitzats a Egipte. El poble, tants anys dominat a la seva pròpia terra, mai no s'havia resignat a tenir un altre Senyor fora de Déu, mantenia l'esperança d'una redempció, esperava que el Messies es manifestaria a Jerusalem, al Temple. Els espectadors contempen silenciosos la desfilada imperial, atemorits de l'agressivitat continguda, amb força ressentiment; també encuriosits pel gran espectacle. La grandiloqüent desfilada, no és un mer espectacle militar, vol escenificar, perquè tothom la vegi, la teologia imperial: l'Emperador no és només el governant, és el fill de Déu, Senyor (Kyrios), Salvador (Soter). Pilat representa un ordre social contrari i una teologia rival a la de l'altra desfilada.2. Per l'est ve de Galilea, a 170 km, una contraprocessó, de pagesos. Vénen proclamant un altre Imperi, el Regne de Déu. Són una pila, més o menys gran, d'entusiastes i simpatitzants. Una alternativa a la processó de Pilat: el Regne de Déu arriba sense agressivitats, humil. Jesús concep la grandesa des del punt de vista del servei, no del domini. Dues entrades "triomfals". La prepotència agressiva, de l'una, vol seduir als emporugits ciutadans de Jerusalem que la contempen per l'esplendor de *riquesa, prestigi i poder*. L'altra, en la seva senzillesa, provoca un esclat de joia i alegria. Els qui l'acompanyen palpen que quelcom del tot nou, Déu mateix i el seu Regne, se'ls acosta. **ENTRADA TRIOMFAL "AL REVÉS", A CAVALL D'UN RUC** Israel esperava que el Messies entraria a la Ciutat de Jerusalem com a nou David, amb tot el poder propi del gran rei guerrer que va conquerir Jerusalem 1.000 anys enrere. Així inauguraria el nou i definitiu Regne. (Una entrada amb «força» que els grups més violents estaven disposats a provocar, entre els quals, tal vegada, alguns dels seus deixebles). Doncs bé, quan la tradició en què s'inspira Marc per escriure aquest relat, recorda l'arribada de Jesús a la Ciutat Santa, relata una narració que podríem intitular entrada triomfal al revés. En efecte, Jesús, *arriba per instaurar el Regne*, però serà a través no del triomf, sinó de la mort; no entra victoriós i «trepitjant fort» damunt d'un animal militar com el cavall, sinó damunt d'un pollí, signe del «poc poder». (Imatge sorprenent i caricaturesca que podríem comparar, avui dia, amb l'entrada triomfal del Cap d'Estat d'una gran potència, en visita a un país aliat. En el nostre cas seria com si entrés conduint una senzilla motocicleta, per l'avinguda principal de la capital de l'Estat, mentre pels altaveus ressonen triomfalment els himnes nacionals). El Messies suprimeix els carros de combat, els cavalls i els arcs..., munta un ase, un animal que és tot el contrari de la força: un pollí de somera. Els qui l'acompanyen -els deixebles i els galileus que entren amb ell per a les festes- l'aclamen. La ciutat que surt a rebre'l, sembla no assabentar-se'n!. «Els qui l'acompanyen» són els deixebles de tots els temps, que entren amb el seu Crist a Jerusalem, l'entronitzen com a autèntic Rei. El lector del s. XXI, que ja coneix el desenvolupament dels actes a la Ciutat, aclama amb «Hosannes» triomfals l'Alliberador que arriba per instaurar el Regne des de la Creu. Al mateix temps Marc ens introdueix en els sentiments contradictoris del cor d'aquest Messies que intueix les dificultats tràgiques que trobarà a la ciutat. El lector crida els seus cants amb una barreja malenconiosa d'alegria i tristor, com si volgués oferir al Jesús de l'any 30 tota la seva cordialitat en el moment en què el veu desamparat davant els núvols negres que se l'empassaran. Avui comencem la Setmana Santa. la pregunta que la litúrgia en formula és: "amb quina entrada *triomfal* a Jerusalem el teu cor sintonitza". Dissabte, a la vetlla pasqual, esclatarem amb el cant del *glòria* (del que hem fet dejuni tot al llarg de la quaresma) perquè el que el Pare proclama Fill, no és que anava trepitjant fort, sinó el que, fent-se primogènit de tots els crucificat de la història, ha portat damunt seu les nostres ferides i febleses. I com a ressuscitats en Crist, ens anima a carregar les febleses alienes i pròpies. Dues filosofies, la de Pilat, la del Messies Jesús. Que l'Esperit ens concedeixi, com demanava Ignasi de Loiola, "ser posats sota la bandera de Crist".

ETIQUETES

MESSIES REGNE PILAT